

РЕШЕНИЕ

№ 5570

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 13.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **8487** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.204, ал.4 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, предявена от А. Е. Я. срещу Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която се иска присъждане на обезщетения за вреди -20000 лв. за претърпени неимуществени вреди, причинени от призната за незаконосъобразна заповед рег. № 24-0340-000213 от 3.11.2024 г., с която му е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане на свидетелство за правоуправление, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба -13.8.2025 г. до окончателното плащане на главницата.

Ищецът твърди, че вследствие от незаконното задържане, както и фактическите деяния преди това е претърпял неимуществени вреди, подробно описани в исковата молба. Вреди, които продължава да търпи и до предявяване на исковата молба.

В писмените бележки твърди, че се установява кумулативното наличие на фактите, необходими за признаване основателността на иска. Свидетелите установяват търпенето на вредите. Накърнено е доброто име на ищеца.

Ответникът – Областна дирекция на вътрешните работи – П., оспорва предявения иск като неоснователен, недоказан и прави възражение относно размера. Твърди, че не е налице един елемент от фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ –вредите. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се ангажира отговорността на държавата по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. При условията на евентуалност моли съда да намали предявения размер на обезщетението Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП счита, че искът е неоснователен; не се установява, че по времето, когато ищецът е бил нетрудоспособен, не е налице неудобство за реализиране на трудова му дейност и помощ на майката. Не се установява причинна връзка. Относно авторитета на ищеца като гражданин – следва да се имат предвид данните от ОДМВР П.. Евентуално – моли да се уважи иска, но в много по-малък размер от претендирания.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното.

По отношение на ищеца се установява, че е била издадена заповед рег. № 340зз-250 от 3.11.2024 г., издадена от полицейски орган – служител при ОДМВР П., с правно основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР – да това, че е управлявал товарен автомобил при употреба на наркотични вещества и техните аналози - уредът е отчел „Бензодиазепини“.

Със заповед за прилагане на ПАМ № 24-0340-000214 от 3.11.2024 г. е заповядано отнемането на СРМПС и 2 регистрационни табели.

С решение на СРС, постановено по НАХД № 11829/2024 г., заповедта е била отменена като незаконосъобразна. На представеното копие не е отбелязано дали е влязло в сила, но съдът извърши служелна проверка в деловодната система и констатира наличието на този факт.

По делото е разпитан свидетелят Н. А. Я. – син на ищеца. От показанията му се установява, че преди около година и нещо 11 месец 2024 г. в Септември го спират полицаи, правят му проба за наркотици и пробата е положителна. Според свидетеля, той не взема наркотици. Той е 69 набор. След това го заключили в районното в Септември за 24 ч., прибират му буса там. Той се прибира с влака обратно за С.. Той бил много депресиран, потиснат, притеснен. Страхувал се, че са го спрели за наркотици, срамувал се от това, криел.

След две седмици взели буса от районното. Той е строител. Има фирма и с буса зареждали обекти и като го нямало, не можел да работи. Клиентите спрели да му звънят. Поне десетина човека от кварталите му отказали доставки. Не можел да стига там, защото са по – отдалечени. Нямамо градски транспорт. Той ги лъжел, че има много работа и не можеше да им свърши тяхната работа. Хората от блока се отдръпнали от него. Съседите спрели да го викат, разчуло се, че е спиран за наркотици и че е наркозависим и никой не го викал да им работи. Свидетелят го возил с личния му автомобил до обекта.

Ищецът отишъл на лекар и лекарката му изписала „депресивни“ добавки, защото бил много потиснат. Това било около 6-7 месеца, пиел хранителни добавки. Останала му тази депресия, има си травма.

Съдът, като взе предвид така установеното, както и становищата на страните, намира следното:

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, в чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите.

Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и

процесуални норми.

В тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата.

Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по т.гр. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС обезщетение за вреди от незаконни административни актове, може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, като унищожяеми, а при нищожните - с констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите. Когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването. В първия случай вземането за обезщетение за вреди става изискуемо от момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт. В случай, че вредите произтичат от нищожен акт - от момента на неговото издаване.

Правото на обезщетение възниква от момента на увреждането, което е в резултат от действие на акт, противоречащ на закона. Активната процесуална легитимация, отнасяща се до упражняване на възникналото вече субективно право, за разлика от самото субективно право възниква от момента на отмяната на административния акт като незаконосъобразен - член 204, ал. 1 от АПК, който сочи, че искът може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, регламентира само активната процесуална, но не и материалноправна легитимация.

Безспорно по делото се установява първата от кумулативно необходимите предпоставки за основателността на иска, а именно – постановен административен акт, впоследствие отменен като незаконосъобразен, с влязло в сила съдебно решение.

Въз основа на събраните по делото доказателства следва да се направи извод, че именно вследствие на процесния незаконосъобразен акт ищецът е претърпял неимуществени вреди, т.е. установяват се другите две предпоставки за основателността на иска, а именно – причинна връзка и вреди. Ето защо следва да се приеме, че искът е основателен. Установява се наличието на предпоставките на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за основателността на разглеждания иск.

В процесния случай следва да се направи извод, въз основа на събраните доказателства, от на отменената заповед са претърпени от болки и страдания. Така установеното от свидетелските показания. Такива болки и страдания са търпени както по време на фактическите действия по задържане, така и след постановяване на отменената заповед.

Тези болки и страдания са търпени именно в резултат на незаконното задържане.

Ето защо съдът намира, че са налице предпоставките за основателността на иска, поради което следва да се присъди обезщетение за причинените неимуществени вреди.

По отношение на неговия размер.

На основание чл. 52 ЗЗД следва да се определят по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на [чл. 52 ЗЗД](#) не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

Такива обстоятелства, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди по искове с пр. осн. [чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ](#), са: личността на увредения, данните за предишни правонарушения, начина му на живот и обичайната среда, отражението върху личния, обществен и професионалния живот, разгласа и публичност, стигнало ли се е до разстройство на здравето, а ако увреждането на здравето е трайно, каква е медицинската прогноза за развитието на заболяването както и всички обстоятелства, имащи отношение към претърпените морални

страдания, преценявани с оглед конкретиката на случая. Във всички случаи на приложение на [чл. 52 ЗЗД](#), база при определяне на паричното обезщетение за причинени неимуществени вреди са стандартът на живот в страната и средностатистическите показатели за доходи по време на възникване на увреждането.

В случая, от една страна следва да се има предвид това, че ищецът е търпял болки и страдания – както по време на задържането, така и след неговото освобождаване, като в началото те са били по-интензивни.

Впоследствие болките са били с по- макар интензивност, като считано от освобождаването е обичайно да отшумяват; не са представени доказателства, които да опровергават това.

Установява се, че налагането на ПАМ се е отразило на личния живот на ищеца; на социалното общуване, както и на професионалния му живот.

Ето защо и като се има предвид датата, на която той е задържан – 30.08.2023 г., съдът намира, че справедливото обезщетение следва да се определи в размер на по 4000 лв.

По разноските. Ищецът се установява, че е направил разноски в размер на 10 лв., които следва да му се присъдят.

Ищецът е бил защитаван, видно то сключения от него договор за правна помощ, на основание чл. 38 Закона за адвокатурата. Предвид основателността на исквете, както и предвид фактичестката и правна сложност на делото, то следва да се присъдят разноски в полза на Адвокатско дружество Й. и Е., възнаграждение в размер на 1000 лв., както и 10 лв. разноски.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция на вътрешните работи – П. да заплати на А. Е. Я., ЕГН [ЕГН] сумата от 4000 лв. обезщетение за причинените му неимуществени вреди – болки и страдания от призната за незаконосъобразна заповед рег. № 24-0340-000213 от 3.11.2024 г., с която му е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелство за правоуправление, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исквата молба -13.8.2025 г. до окончателното плащане на главницата, както и 10 лв. разноски.

ОСЪЖДА Областна дирекция на вътрешните работи – П. да заплати на Адвокатско дружество Й. и Е., ЕИК[ЕИК], сумата от 1000 лв. разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.